

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 13 grudnia 2010 r.

LEX.I.SMi.0911/ 64 /10

Rada Miasta Józefowa
ul. Kardynała Wyszyńskiego 1
05-420 Józefów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40 poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 3 uchwały Nr 359/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 21 października 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Józefowa – zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Centrum Józefowa.

Uzasadnienie

Rada Miasta Józefowa na sesji w dniu 21 października 2010 r. podjęła uchwałę Nr 359/V/2010 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Józefowa – zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Centrum Józefowa.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

Organ nadzoru, badając legalność przedmiotowej uchwały stwierdził, że jest ona niezgodna z art. 46 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106 poz. 675), w związku z art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zwanej dalej „u.p.z.p.”.

Zgodnie z § 4 pkt 3 przedmiotowej uchwały *„Na całym obszarze objętym planem wyklucza się lokalizację usług uciążliwych, w szczególności stacji paliw, stacji telefonii komórkowej”*. Regulacja ta pozostaje w sprzeczności z art. 46 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Ustęp 1 powyższego artykułu stanowi, iż *„Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (...) nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”*.

W miejscu tym wspomnieć należy, iż stosownie do dyspozycji art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.), celem publicznym jest m.in. wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji.

Pojęcie łączności publicznej, o której mowa w art. 6 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zostało zdefiniowane w art. 4 pkt 18 tejże ustawy, a należy przez nie rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną, służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego.

Definicja infrastruktury telekomunikacyjnej została określona w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171 poz. 1800 z późn. zm.), i oznacza urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Z kolei w art. 2 pkt 48 ww. ustawy zdefiniowano pojęcie usług telekomunikacyjnych, przez które należy rozumieć usługi polegające głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej.

Biorąc pod uwagę powyższe, za bezsporny należy uznać fakt, iż maszty oraz anteny telefonii komórkowej stanowią infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, co wypełnia normę definicji łączności publicznej, która jest celem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. Skoro zatem ustawodawca w art. 46 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, określił, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi, to zapisy § 4 pkt 3 uchwały Nr 359/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 21 października 2010 r., którego dotyczy stwierdzenie nieważności, w brzmieniu: *„Na całym obszarze objętym planem wyklucza się lokalizację usług uciążliwych, w szczególności stacji paliw, stacji telefonii komórkowej”*, naruszają wskazany wyżej przepis, jak również przepis art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który obliguje, sporządzającego plan miejscowy, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta do jego sporządzenia zgodnie z przepisami odrębnymi.

Wyżej wymieniona niezgodność, jako naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego stanowi, na podstawie art. 28 ust. 1 u.p.z.p., przesłankę do stwierdzenia nieważności § 4 ust. 3 przedmiotowej uchwały.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność § 4 ust. 3 uchwały Nr 359/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 21 października 2010 r., co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jego wykonania *ex lege*, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który zaskarżone orzeczenie wydał.

Równocześnie wskazuję, że w ocenie organu nadzoru, uchwała Nr 359/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 21 października 2010 r. oraz procedura sporządzania planu, naruszają przepisy art. 17 pkt 6 lit. d u.p.z.p., a także § 137, w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100 poz. 908), oraz art. 39 ust. 1 pkt 5, w zw. z art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz 1227 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku.

Otóż, wbrew wymogom przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a konkretnie art. 17 pkt 6 lit. d u.p.z.p., w toku prac planistycznych nie uzyskano opinii prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o projekcie przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego. Artykuł powyższy ustanawia bowiem, że „*Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno: (...) 6) uzyskuje opinie o projekcie planu (...) d) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie telekomunikacji*”.

Wprawdzie ustawa ta weszła w życie dnia 17 lipca br., tj. w trakcie procedury sporządzania przedmiotowego planu, jednakże nie zawiera ona przepisów przejściowych, odnoszących się do procedur planistycznych, będących w toku w dacie wejścia ustawy w życie, co oznacza, że jej przepisy stosuje się również w takich przypadkach.

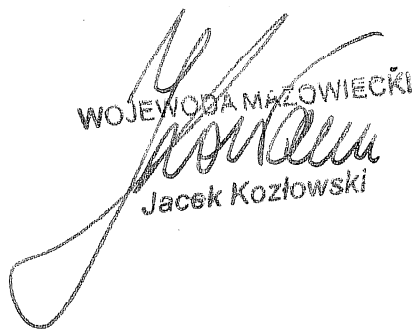
Przepisy regulujące zasady obowiązywania planu miejscowego zawiera u.p.z.p. Wspomniany akt prawny w art. 29 ust. 1 ustanawia, iż „*Uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązuje od dnia wejścia w życie w niej określonego, jednak nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa*”. W związku z powyższym ustalenia § 30 uchwały tj. „*do spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego planu, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się ustalenia planu*” naruszają § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, który stanowi, iż „*w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń*”. Warto jeszcze zaznaczyć, iż materia do której docelowo odnosi się kwestionowany zapis jest uregulowana przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), bowiem to właśnie ten akt

prawa powszechnie obowiązującego reguluje kwestie związane ze stosowaniem prawa w postępowaniu administracyjnym.

Zwrócenia uwagi przez organ nadzoru wymaga także fakt błędnego przytoczenia w tekście przedmiotowej uchwały, a konkretnie w jej Rozdziale 3, dotyczącym ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów, zapisów § 9 i § 10 oraz zapisów § 12 i § 13. Chodzi bowiem o to, że w rozdziale tym treść § 10 została omyłkowo przypisana do § 9, a treść § 9 została omyłkowo przypisana do § 10. To samo dotyczy § 12 i § 13 uchwały.

Również dokumentacja prac planistycznych zawiera braki, skutkujące naruszeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku organ opracowujący projekt dokumentu ma podać do publicznej wiadomości informacje, które mają być upublicznione, w rozumieniu art. 3 ust 1 pkt 11 ww. ustawy. W świetle art. 46 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, przez którą ustawa rozumie „postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmujące (m.in) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu” (art. 3 ust. 1 pkt 14 lit. d ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku). Artykuł 39 ww. ustawy precyzuje z kolei, jak należy zagwarantować wspomniany udział społeczeństwa w postępowaniu. Ustęp 1 pkt 5 tego artykułu stanowi, że organ opracowujący projekt dokumentu (planu miejscowego), bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o „organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków” do tego dokumentu.

W związku z powyższym wskazać trzeba, iż w Ogłoszeniu i Obwieszczeniu Burmistrza Miasta Józefowa o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, brakuje informacji o organie właściwym do rozpatrzenia uwag.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski